

ÎNCHEIERE

20 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Zgherea Marcel și Zgherea Victoria,

în cauza civilă la cererea înaintată de SA „Termoelectrica”, în interesele ÎMGFL nr. 2, către Zgherea Marcel și Zgherea Victoria cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 05 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea de apel depusă de Zgherea Marcel și Zgherea Victoria, fiind menținută hotărârea din 25 februarie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă:

La 17 februarie 2017, SA „Termoelectrica”, acționând în interesele ÎMGFL nr. 2, s-a adresat în instanța de judecată cu acțiune oblică împotriva lui Zgherea Marcel, solicitând încasarea din contul ultimului a datoriei pentru consumul energiei termice în sumă de 10 853,68 lei și încasarea taxei de stat în mărime de 325,61 lei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, potrivit informației din Registrul Bunurilor Imobile, în calitate de proprietar al apartamentului nr. XXXXXXXXXX, mun. Chișinău, este înregistrat Zgherea Marcel.

În baza contului personal, deschis la ÎMGFL nr. 2 pe numele pârâtului, ultimul a acceptat prestarea și a beneficiat de servicii comunale în volum deplin, fără întreruperi, în conformitate cu normele și tarifele în vigoare.

Potrivit informației privind situația despre achitarea serviciilor locativ comunale, pârâtul pentru perioada de până la 31 decembrie 2016 a acumulat o datorie la plata energiei termice în mărime de 10 853, 68 lei.

Conform prevederilor art. 25 alin. (1) din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală, persoanele fizice și juridice care beneficiază de servicii publice de gospodărie comunală sunt obligate să achite contravaloarea serviciilor prestate, conform facturilor primite, în termenul prevăzut de contractul încheiat între operator și consumator.

Totodată, în conformitate cu prevederile art. 51 alin. (4) al Legii nr. 75 din 30 aprilie 2015 cu privire la locuințe, plata pentru serviciile prestate necontorizate în locuință se efectuează conform indicatorilor contoarelor instalate la bloc și se repartizează de către administrator pentru fiecare locuință necontorizată în funcție de suprafața ei totală.

Mai mult, potrivit pct. 17, 18 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, plățile pentru serviciile locative, comunale și necomunale se percep de la proprietarii, chiriașii și locatarii caselor individuale, apartamentelor/încăperilor locuibile în cămine și încăperilor nelocuibile din bloc conform contractelor, în baza conturilor (bonurilor) lunare respective pentru fiecare tip de serviciu, eliberat de furnizori gestionari sau prestatorii de servicii. Proprietarii, chiriașii și locatarii caselor individuale, apartamentelor/încăperilor locuibile în cămine și încăperilor nelocuibile din bloc achită plățile pentru serviciile prestate în luna precedentă pînă la data indicată în factura de plată. Astfel, serviciile publice de gospodărie comunală se prestează, și respectiv se achită costul acestora.

Aceleași prevederi cu privire la obligația consumatorilor de a achita serviciile comunale conform facturilor primite, este stipulată și în art. 37 alin. (3) al Legii nr. 75 din 30 aprilie 2015 cu privire la locuințe: „Pe lângă plata pentru închirierea locuinței din fondul public de locuințe sau a locuinței proprietate privată, locatarul este obligat să efectueze plata pentru apa potabilă și evacuarea apelor uzate, încălzire, alimentarea cu energie electrică, gaze naturale, transportarea deșeurilor menajere solide și lichide, ascensor și pentru alte servicii prestate de locator sau de furnizorul de servicii comunale și necomunale, conform facturilor prezentate”.

Totodată, în cazul prestării serviciilor comunale de către administratorul fondului locativ ÎMGFL nr. 2, prestarea serviciilor este efectuată în temeiul conturilor personale deschise pe numele pârâților, potrivit Recomandării CSJ nr. 11 din 2012 privind examinarea cererilor depuse de SA „Termocom”, SA „Apă-Canal”, SA „Chișinău Gaz”.

Mai mult, potrivit Recomandării CSJ nr. 88 din 25 februarie 2016 cu privire la modul de aplicare a unor dispoziții legale la soluționarea pricinilor ce țin de prestarea serviciilor publice de gospodărie comunală, în caz de prestare a serviciilor publice de gospodărie comunală în lipsa contractelor încheiate cu consumatorii (proprietarii, chiriașii și locatarii apartamentelor, caselor individuale de locuit, încăperilor locative în cămine și încăperilor nelocative), aceștia din urmă sunt obligați să achite contravaloarea serviciilor prestate, conform facturilor primite.

Concluzia respectivă se desprinde din prevederile exprese cuprinse în art. 25 alin. (5) al Legii nr. 1402 din 24 octombrie 2002, în care se stipulează că, agenții economici care furnizează/prestează servicii de gospodărie comunală fără contracte cu consumatorii, în caz de neachitare a sumelor datorate, pot acționa conform prevederilor alin. (2)-(4). La rândul său, alin. (2)-(4) din art. 25 al Legii respective prevăd acțiunile ce pot fi întreprinse de către operator în privința consumatorilor care nu achită serviciile prestate inclusiv acționarea în judecată.

Prin urmare, în caz de prestare a serviciilor publice de gospodărie comunală indiferent de faptul dacă a fost sau nu încheiat contract în acest sens, consumatorii

urmează să achite serviciile prestate. Or, lipsa unui contract scris nu scutește consumatorul de obligația de a achita serviciul prestat.

Prin încheierea din 04 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost atrasă în proces, în calitate de intervenient accesoriu de partea pârâtului, Zgherea Victoria.

Prin încheierea din 12 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, Zgherea Victoria a fost introdusă în proces în calitate de copârât.

Prin hotărârea din 25 februarie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cererea de chemare în judecată înaintată de SA „Termoelectrica” a fost admisă parțial, fiind dispusă încasarea de la Zgherea Marcel și Zgherea Victoria în mod solidar, în beneficiul ÎMGFL nr. 2 a datoriei acumulată pentru consumul energiei termice pentru perioada martie 2014-decembrie 2016 în mărime de 2 122, 54 lei. În rest, acțiunea a fost respinsă ca tardivă. S-a dispus încasarea de la Zgherea Marcel și Zgherea Victoria în mod solidar, în beneficiul SA „Termoelectrica” a cheltuielilor de judecată cu titlu de taxă de stat în mărime de 270 lei.

Prin decizia din 05 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel depusă de Zgherea Marcel și Zgherea Victoria, fiind menținută hotărârea din 25 februarie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut prevederile art. 21 al Legii privatizării fondului de locuințe nr. 1324 din 10 martie 1993, pct. 17 și pct. 18 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, ajungând la concluzia temeiniciei hotărârii primei instanțe.

La 06 decembrie 2019, Zgherea Marcel și Zgherea Victoria au contestat cu recurs decizia din 05 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului au invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii. Suplimentar, s-au indicat argumente similare celor din cererea de apel.

Astfel, recurenții au solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei din 05 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, cu pronunțarea unei noi decizii de respingere integrală a pretențiilor formulate în acțiune.

La 25 mai 2020, prin intermediul poștei electronice, SA „Termoelectrica” a depus referință la cererea de recurs, solicitând considerarea acesteia ca fiind inadmisibilă.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Zgherea Marcel și Zgherea Victoria, este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 05 septembrie 2019 și expediată participanților la proces la 10 octombrie 2019 (f.d. 160), însă la materialele cauzei nu există înscrisuri care să probeze momentul recepționării acesteia de către recurenți. Astfel, având în vedere faptul că recursul declarat împotriva deciziei din 05 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost înregistrat la 06 decembrie 2019, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurenți nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel. În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenților cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurenților, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestora cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a

îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Zgherea Marcel și Zgherea Victoria.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Zgherea Marcel și Zgherea Victoria.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova,

Judecătorii

Galina Stratulat,

Iurie Bejenaru